

CHUCK
PALAHNIUK

Beautiful You

Traducere din limba engleză
și note de Mihaela Negrița

POLIROM
2020

Nu poartă. Diafragma ei e în Jackson Heights – încuiată în siguranță într-o cutie de valori de la Chase Manhattan. Penny nu încearcă să rămână însărcinată. Pur și simplu nu planuia să facă sex în seara asta.

Degetele se retrag din gura ei, permitându-i să respire iar.

— Să nu crezi că poți să mă păcălești, domnișoară Harrigan. Degetele aflate în ea încă se mișcă încolo și înapoi, cartografiind lumea aceea ascunsă. Când și dacă mă voi căsători vreodată, o voi face din dragoste. Mi-am făcut o vasectomie acum mulți ani.

Penny vrea să-i explice, dar este epuizată. Așa că se întinde pe spate, afundându-se mai adânc în plăcere, în timp ce el îi mângâie glandul clitorisului. Îi descrie cum rădăcina scurtă a clitorisului coboară în pielea ei. Apăsând foarte blând, urmează conturul clitorisului până în punctul unde se împarte în două picioare pe care le numește *crura*. Acestea, îi explică Maxwell, se înfășoară în jurul cavității vaginale.

El mai spune încă multe altele, un lung jurnal de călătorie despre un tărâm pe care Penny nu l-a vizitat niciodată. O lecție de istorie despre lumea care se află în interiorul ei.

Maxwell îi explică cum, de pe vremea lui Hipocrate și până pe la 1920 și ceva, medicii erau întotdeauna învățați cum să își aducă pacientele la „paroxism”. Cu ajutorul degetelor și al uleiului, medicii și moașele tratau în mod curent isteria, insomnia, depresia și alte numeroase afecțiuni des întâlnite la femei. Se numea *prae-focatio matricis*. Sau „sufocarea mamei”. Chiar și marele Galen recomanda ca vaginul să fie manipulat în mod viguros până când se manifesta acumularea de fluid.

Vibratoarele, susține el, au fost printre primele aparate de uz casnic alimentate cu electricitate. În 1893, un tip pe nume Mortimer Granville a făcut o avere după ce a inventat un vibrator cu baterii. O gamă întreagă de astfel de jucării sexuale erau comercializate de obicei prin revistele de circulație națională și în catalogul *Sears, Roebuck & Co.* Abia când au apărut în vulgarele filme pornografice ale anilor '20 au devenit penisurile artificiale vibratoare obiecte rușinoase.

Galen. Hipocrate. Ambroise Paré. Penny nu reușește să își ordoneze în minte numele și datele. După secolul al XVI-lea, adoarme. Visază că pică în gol de pe Turnul Eiffel. Se prăbușește pentru că a împins-o Max.

Când se trezește, partea de pat a lui Maxwell e goală. Ușa de la baie e închisă și se aude zgomotul înăbușit al apei care curge.

Oare Betty Friedan sau Gloria Steinem? Penny nu reușește să-și aducă aminte, dar crede că una dintre ele a scris despre „futaiul fără fermoare”¹, un tip ideal de sex, satisfăcător din punct de vedere fizic, dar fără să implice obligații emoționale. Se prea poate ca sexul cu Maxwell să fie ceea ce avea în minte autoarea. Partida a lăsat-o pe Penny vlăguită. Se simte de parcă ar avea gripă. Asta doar pentru câteva minute, după care se simte înfometată. Mănâncă și se fut, iar mănâncă și iar se fut. La nesfârșit. Fără fermoare.

Este oficial. Până acum, Penny Harrigan nu mai avusese un orgasm adevărat. Nimic

1. *Zipless fuck*, în original, expresie care îi aparține de fapt scriitoarei americane Erica Jong și pe care aceasta a creat-o în romanul *Fear of Flying*.

asemănător cu senzațiile tulburătoare pe care le-a smuls Maxwell din trupul ei dornic. Pentru prima oară, descrierile despre focuri de artificii și convulsii pe care le-a citit de atâtea ori în *Cosmo* i se par bagatelizări, nu exagerări.

— Aș vrea să te rad, îi zice Maxwell, mângâindu-i pubisul. Asta ar face ca testele să fie mai exacte.

Ea consimte. Nu e mare lucru. S-a mai ras și s-a mai epilat cu ceară până acum, ca să poată să poarte costum de baie în vacanța de primăvară.

— De data asta n-o să mai crească la loc, o previne el.

Max folosește un amestec special transmis de mii de ani, din generație în generație, de triburile uzbece, o loțiune din aloe vera și piure din muguri de pin care o să-i lase pentru totdeauna pielea catifelată ca a unui copil.

Penny se uită cu tristețe la smocurile tunse care zac printre așternuturi. Încearcă să-și spună că oricum nu i-a plăcut niciodată să fie păroasă.

Ce pare să-i placă cel mai mult lui Max în pat e să găsească noi modalități de a o obliga să obțină și mai multă satisfacție. Aceasta pare a fi singura lui sursă de plăcere. De câte ori îl întreabă Penny dacă vrea să-și dea și el drumul, Max doar ridică din umeri și spune: „Poate data viitoare“. După prima dată când au făcut-o, acum nici măcar nu-și mai dă vreodată jos cămașa. Curând, ajunge să poarte un halat alb de laborator ca să-și protejeze hainele.

Pentru o frumusețe ca Alouette, o femeie obișnuită să le provoace bărbaților izbucniri furibunde de dorință, faptul că Maxwell nu își dădea drumul trebuie să fi fost inebunitor. Penny încearcă să nu se gândească la franțuzoaica frumoasă care i-a amenințat viața, dar asta nu-i

ușor. Alouette s-a bucurat de 136 de zile de intimitate cu Maxwell. Gwendolyn a avut și ea 136 de zile. *National Enquirer* nu minte nicio dată. Doar dacă nu cumva nu a socotit ea bine, Penny crede că mai are 103 de zile. Dacă sexul o să decurgă tot așa, are îndoieli că va reuși să trăiască atât. Însă ce mod minunat de a muri!

Numai de-ar găsi înregistrarea cu urletele ei! Să o găsească și să o șteargă. Atunci fericirea lui Penny ar fi deplină. Ușa de la baie rămâne închisă. Dincolo de ea, apa continuă să curgă.

Luând reportofonul de pe noptieră, derulează înregistrarea înapoi. Apăsând pe butonul de *play*, aude: „...nu fi o pudică proastă”. Penny se simte ca o ipocrită, dar nu vrea ca o altă ființă omenească să audă vreodată bolboroseala nestăvilită care i s-a revărsat din gură. Apasă din nou pe butonul de *play*. De data asta aude un țipăt.

Cum dușul curge la presiune maximă, speră că Maxwell nu l-a auzit din baie.

Cineva țipă în franceză. Nu că Penny ar fi în stare să priceapă franceza, dar poate ghici din experiență că asta e limba. E Alouette, aflată sub influența șampaniei roz și a ingredientelor secrete. Dă pe Fast Forward și apasă *play*. „Nu-ți pierde cunoștința, Penny, rămâi cu mine”, se aude înregistrarea.

Chiar în timp ce ea ascultă ca vrăjită, aparatul din mâinile ei scoate un sunet de apel ascuțit. Nu e doar un reportofon, e și telefon! Penny se sperie atât de tare, că e cât pe ce să-l scape pe jos, însă îl azvârle la loc pe noptieră, unde acesta continuă să sune întruna. Când se uită să vadă cine sună, pe ecran apare „Privat”.

Penny sare din pat. Bate la ușa băii.

— Max, îți sună telefonul!

Încearcă mânerul rotund, dar e încuiat. Aude dușul, aude vocea lui cântând ceva ce nu reușește să identifice. După ce telefonul mai sună de câteva ori, Penny e învinsă de curiozitate. Îl duce la ureche și zice:

— Alo?

Tăcere.

Ușa de la baie se deschide și iese Max cu un prosop înfășurat în jurul taliei. Îi picură apă din păr. Când o vede răspunzând la telefon, sprâncenele i se unesc de furie și pocnește din degete, făcându-i semn să închidă.

— Alo? Corny? întrebă o voce. E o voce familiară. O femeie. Max, zice vocea, nu e vina mea. Nu-mi face rău, te rog! îl imploră ea.

Penny îi dă telefonul lui Maxwell. Încă aude vocea de pe fir vorbind tare, foarte tulburată. Implorând. El își duce aparatul la ureche și ascultă. Treptat, lasă privirea în jos, plimbându-se preocupat. Cu cât vorbește mai mult persoana care a sunat, cu atât expresia lui mâniașă se schimbă mai tare în una de adâncă preocupare.

— Asta n-ar trebui să fie o problemă, zice el. Ingredientele active nu intră în nici una dintre listele federale pentru substanțe controlate sau periculoase. Max își ascultă interlocutoarea, clătinând din cap, apoi îi spune: Ei bine, atunci numește un nou președinte la FDA¹. Dă-i postul ăsta cuiva care să *urea* să urgenteze treaba cu produsele.

1. Food and Drug Administration, agenție guvernamentală americană care se ocupă de aplicarea legislației privind controlul siguranței alimentelor, medicamentelor, cosmeticelor și altor produse ce pot afecta sănătatea oamenilor.

Cea care a sunat e o persoană pe care Penny a văzut-o la televizor. E o voce care o face să se gândească la o tunsoare comodă, până la nivelul umerilor. Un taior albastru. Un colier din perle. O femeie care vorbește de după o pădure de microfoane.

Vorbind la telefon, dar uitându-se atent la Penny, Maxwell zice:

— Chiar acum sunt în faza finală de testare. Programăm producția în serie pentru o lansare la vară. Luna viitoare vom fi în jumătate de milion de magazine. Se întoarce cu spatele la Penny și intră pe ușa de la baie, spunând: Știi ce e în joc aici. Nu mă sili să iau măsuri pe care le vei regreta.

Ușa se închide. Poate pentru a masca zgomotul conversației, dușul pornește din nou la presiune maximă.

Dacă Penny nu se înșală în bănuiala ei, vocea, femeia care a sunat, este președinta Statelor Unite, Clarissa Hind.

Penny se întreabă ce minunăție de invenție nouă or fi pe punctul să termine de testat.

Această joacă sexuală constantă a devenit calapodul după care se desfășoară toate zilele și nopțile pe care le petrec împreună. Max are întotdeauna la îndemână vreo jucărie, vreo potione sau vreun lubrifianț minune cu care vrea să-i facă cunoștință lui Penny.

O duce la orgasm până o apucă durerea de spate și picioarele nu-i mai sunt bune de nimic și o terorizează cu glas blând, spunând: „Aproape-am terminat. Încă o ajustare”. Spunând: „Avem un program de respectat...”.

O examinează cu o mână infiptă în ea, zicând: „Îți caut plexul pudendal. Ar trebui să fie chiar aici”.